

друго неможе да ся замѣстятъ ни за минутѣ. Спаситель-тъ нашъ не бы употребилъ подобенъ языкъ освѣтъ ако е искалъ да каже че ный непремѣнно ще бѣдемъ изгубены безъ това второ рожденіе. Но, казвате вый, азъ съмъ правствено правъ. Характеръ-тъ ми е повече отъ неукоризненъ. Ще ли да страдамъ въ бѣдѣщый-тъ животъ, ако не стана религіозенъ въ този свѣтъ? Богъ да ли ще бѣде много и тежко строгъ къмъ мене; не е ли той Отецъ? Ный не ще ся спирамы да успорявамы това. Христось, въ когото не намѣрвамы расположение на жестокость, който дойде направо отъ Бога, които имаше мѣдрованіе-то което е въ Бога, който извѣстно по-добръ разумъ какво е нужно за челоуѣка, отколкуто самъ той разбира, онова Сщество отъ подобнѣ истинность, безпристрастіе и грыжѣ казва, че рожденіе-то отъ горѣ и свѣрхестественный-гъ животъ сѣ абсолютно необходимы. Гдѣ прочее остава основа за препираніе? Сичко-то притязаніе противъ нужда-тѣ за обращеніе къмъ Бога и свѣрхестественный животъ или отрича или не признава всякъ думѣ що е излѣзла изъ уста-та Христовы по този прѣдмѣтъ. Не е ли голѣма безгрыжность така да ся принѣбрѣгва неговъ-тъ авторитѣ, особенно когато той усѣти нужды-тѣ на състояніе-то ни тѣй силно щото той безъ да